

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 443. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm13075/facsimile.pdf (tilgået 10. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommersielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

443

Fluer, som jeg fra min Barndom har elsket lige saa meget, som jeg havede de andre. Ja, m. H., De har sagtens ikke alle varet saa fortrolige med Bierne fra Deres Barn-dom, som jeg, til hvis største Morskab paa den brune Hede det hørte, at se dem trekke og se dem sverme; men vi ved dog alle, at Bien haver sig over Myren ej blot ved at flyve, men ved [at den], i det den bygger til sig selv og samler til bedste, tillige arbejder for Mennesket og giver et historisk Udbytte; og netop saaledes haver den engelske Virksomhed sig over den hollandske eller nederlandske, som ellers i det syttende Aarhundrede var til Dels lige saa udstrakt og i alle Maader lige saa be-remt som den engelske i det attende, men frembragte kun umaadelig rige og umaadelig tykke Personer, men ikke et Storværk, som Verdens-Historien kan nævne, — med mindre vi vil kalde den engelske Virksomhed et hollandsk Storværk, fordi der først blev Samvittigheds-Friheden i England, da den hollandske Ligegyldighed for alt aandeligt med Vilhelm af Oranien afloste Stuarterne paa den engelske Trone.

Efter denne nødvendige Åres-Erklaering, nødvendig, ikke fordi man jo frit kan sige om England alt, hvad man vil, ligesom man dør siger frit, hvad man vil, om al Ting, selv om Rusland, endsiige da om Danmark, men nødvendig for Sandheden og vor egen Skyld, — efter denne Åres-Erklaering vil jeg gaa over til Betragtningen af det aandelige paa Herakles-Øen eller, nordisk talt, i det store Thrudhjem; og Overgangen er let, ikke fra Myretuen, men fra Bikuben, ikke fra den hollandske, men fra den engelske Vindskibelighed; thi hin er dyrisk, men denne menneskelig, og alt, hvad der er agte menneskeligt, det bærer ogsaa Aandens Præg, skjent det er Haandens Værk, kunde lige saa lidt uden Aand bestaa som oprinde. Det er nemlig, naar man selv har nogen Felelse af Aand, umuligt at se den Dristighed, hvormed Engelskmanden

griber al Ting fat, den Sikkerbed, hvormed han strax opdager, hvorpaa det kommer an, om Foretagendet skal lykkes, og den Udholdenhed, hvormed han stræber at overvinde alle Vanskeligheder, og overvinder dems sædvanlig, — at se dette, uden at føle, man er paa Kæmpe-aandens Enemærker, den Aand, hvem ingen Tanke er for hej, naar Mennesket kun kan naa den, som man paa de højeste Bjærgtoppe naar til Skyerne, og hvem intet Storverk er umuligt, for det er prævet med al den Kraft, Flid og Standhaftighed, som Mennesket har i sin Magt. Og træde vi nu ind i de store Verksteder eller se de stolte Sejlers med Wind og Strom feje af paa Floder og Haver, da behøve vi slet ikke at kunne eftergjøre de kunstige Indretninger eller udgrunde Lovene, de følge, for at slutte os til Aanden af dens Kampverker, slutte fra Virkningen ikke blot til de vidunderlige Kraefter, der ligge skjulte i den stumme Natur, men ogsaa til dem, der ligge os nærmest: i den talende, ja, veltalende, halvguddommelige Menneske-Natur, slutte os til Falkesynet, der opdagede det skjulte, og til Vidskaben, der satte de store Natur-Kraefter i Bevægelse til velhoregnede Virkninger, nedte den vildste og frygteligste af alle Naturkrafter, som Ilden er, til i en forbavsende Grad at trælle og at kæmpe for Mennesket.

Ja, m. H., De kunde mellem dem, der saa' lidt af Virkningerne, ikke let here en Lovtaler over det engelske Maskinvæsen, der selv forstod sig mindre paa, hvad han herved omtaler og ophejer, end jeg; og det synes ved første Øjekast at maatte gjøre Lovtalen ej blot mistænkelig, men latterlig; men dog er det tvært imod, fordi Virkningen er en Kjendsgjerning, ingen Vankundig hed kan gjøre mindre og ingen Vidskab større; og trængte det til noget Bevis, at enhver sandhedskjærlig Tænker ser sig nødt til at slutte fra sterke Virkninger til store Aarsager, fra Dampmaskinernes tusendfoldske Hestekraft til

